

Тема уроку. Військово-патріотичне виховання молоді

Мета: систематизувати і збільшити знання про Конституцію України, про захист суверенітету і територіальної цілісності України, основні завдання Збройних Сил України; поглиблення знань з проблеми патріотизму як суспільної та особистісної цінності; державного суверенітету, незалежності, територіальної цілісності й демократичних засад державного устрою; формування активної життєвої позиції школярів, їх громадянського самовизначення, суспільної активності, прагнення до самореалізації в Україні; формування і розвиток мотивації, спрямованої на підготовку до захисту своєї Батьківщини і служби у Збройних силах України; розвивати навички роботи з нормативно правовою літературою; вміння аналізувати, робити висновки; формувати навички поведінки та взаємовідносин на уроках захисту Вітчизни; виховувати любов до Батьківщини, повагу до державних символів, шанобливе ставлення до традицій українців та представників інших національностей, які населяють країну, активну громадянську позицію, почуття національної гідності та патріотизму, дисциплінованість, чесність та відповідальність.

ХІД УРОКУ

1. Організаційний етап.

Привітання. Перевірка присутності учнів за списком. Повідомлення теми та мети уроку.

2. Актуалізація опорних знань, умінь і навичок учнів.

- Чи потрібна державі армія? Для чого?
- Хто повинен захищати свою землю, своїх рідних від ворогів?
- Наведіть приклади зі світової історії, коли держави народжувалися, зникали або змінювались через внутрішні або зовнішні загрози.
- Чому, на вашу думку, постійно виникають збройні конфлікти?
- Що повинна робити держава, щоб максимально поліпшити свою обороноздатність?
- Яке значення має підготовка молоді до захисту Вітчизни?
- Що таке, на ваш погляд, патріотизм?
- Кого можна вважати справжнім патріотом України?

Вправа «Мікрофон»

1. Український політичний, державний і військовий діяч, Гетьман Війська Запорозького, один із упорядників конституційного акту, який іноді називають «першою у світі Конституцією».
2. Установлене найвищим органом державної влади загальнообов'язкове правило, яке має найвищу юридичну силу.
3. Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України згідно з Конституцією України.
4. Великий князь Київський, за часів якого укладено збірник законів «Руська Правда».

1. Патріот – це.....

1. Назва деяких документів, декларацій суспільно-політичного значення.

1. Перший президент України.....

1. Героями України є:.....

2. Сильна армія – це.....

3. Які є види ЗС України на сучасному етапі?

3. Військово-патріотичне виховання – складова патріотичного виховання молоді.

Вітчизна – це не хтось і десть, я – теж Вітчизна. Батьківщина – це і я!

Патріотизм – складне і багатогранне поняття, один з найважливіших компонентів індивідуального та суспільного способу життя. Патріотизм українців покликаний захистити національні інтереси своєї держави, дати новий імпульс духовному оздоровленню нації та забезпечити розвиток громадянського суспільства, що функціонує на засадах гуманізму, свободи, законності, соціальної справедливості.

Таким чином, **патріотизм** – це активне і дієве почуття належності до своєї державно-територіальної Вітчизни, органічної включеності в її соціально- політичну структуру, сприяння становленню й утвердженню України як суверенної, правової, демократичної, соціальної держави, готовність відстояти її незалежність і суверенітет.

Формування ціннісного ставлення особистості до українського народу, Батьківщини, держави та нації залежить від цілеспрямованого та ефективного процесу **патріотичного виховання**, що є складовою національного виховання. Його головною **метою** є становлення самодостатнього громадянина-патріота України, гуманіста і демократа, готового до виконання громадянських і конституційних обов'язків, до успадкування духовних і культурних надбань українського народу, досягнення високої культури взаємин.

Україна має давні культурні традиції та досвід державотворення, адже вона пройшла непростий шлях до здобуття своєї Незалежності. Її історія та велич творилась віками людьми, чий імена викарбувані в серці кожного українця. Варто згадати не одне покоління борців за визволення, за відновлення української державності, зокрема, це: І. Мазепа, П. Орлик, Г. Полетика, В. Лукашевич, Д. Донцов, М. Міхновський, М. Грушевський, В. Винниченко, С. Єфремов, Є. Коновалець, С. Бандера, Я. Стецько, А. Мельник, Р. Шухевич, О. Ольжич, О. Теліга, В. Стус, В. Симоненко, В. Чорновіл, Л. Лук'яненко і багато інших. Завдяки їх відвазі та відданості рідній землі ми отримали у спадок вільне та незалежне сьогодення. Ми не маємо права знехтувати цим подарунком. І не має значення, на якій частині цієї величної держави ми проживаємо, ми – єдині. Єдині в думках, у помислах, у бажанні жити у вільній, незалежній державі з високими показниками її розвитку та співдружності її громадян.

Зміцнити державу можуть громадяни, які люблять свою країну, свій народ, готові до захисту національних інтересів та розбудови громадянського суспільства, правової демократичної держави в Україні.

Російська агресія викликала хвилю піднесення патріотизму, яка сколихнула всю Україну. Самоорганізація громадянського суспільства, відданість і героїзм пересічних українців, військовослужбовців та добровольців стали одними з визначальних. Свого часу український історик, дипломат і теоретик українського консерватизму В. Липинський писав: «Бути патріотом – це значить бажати всіма силами своєї душі створення людського, державного і політичного співжиття людей, що житимуть на Українській землі, а не мріяти про утоплення у Дніпрі більшості своїх же власних земляків. Бути патріотом – це значить шукати задоволення не в тім, «щоб бути українцем», а в тім, щоб було честю носити ім'я українця. Бути патріотом – це значить вимагати гарних і добрих учинків від себе, як від українця, а не ненавидіти інших тому, що вони «не українці». Врешті, бути патріотом, це значить, будучи українцем, виховувати в собі громадські, політичні, державотворчі прикмети...».

Як свідчить історія, виховання патріотизму, готовності кожного громадянина за будь-яких умов, навіть ціною власного життя, захистити Батьківщину від ворогів завжди було ключовим гарантом безпеки держави.

4. Захист Вітчизни – основне завдання Збройних Сил, обов'язок громадян України. Розвиток національних Збройних Сил та інших військових формувань України - необхідна умова забезпечення могутності української держави.

"Народ, який не бажає годувати свою армію, незабаром буде вимушений годувати чужу."
(Наполеон)

Умова могутності держави — це розвиток національних Збройних сил та інших військових формувань.

Гарантом національної безпеки України виступають боєздатні Збройні сили (ЗС), побудовані за принципом оборонної достатності, які є необхідним атрибутом держави. Вони виконують найголовнішу функцію — захисну.

Стаття 17. Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього українського народу.

У статті 65 Конституції вказано, що «захист Вітчизни, незалежності й територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України».

Збройні сили України — військове формування, на яке відповідно до Конституції України покладаються завдання з оборони України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності.

Збройні сили України забезпечують стримування збройної агресії проти України та відсіч їй, охорону повітряного простору держави та підводного простору у межах територіального моря України а також беруть участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом.

З'єднання, військові частини і підрозділи Збройних сил України відповідно до закону можуть залучатися до здійснення заходів правового режиму воєнного і надзвичайного стану, боротьби з тероризмом і піратством, посилення охорони державного кордону, суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні і континентального шельфу України та їх правового оформлення, протидії незаконним перевезенням зброї, наркотичних засобів та психотропних речовин, ліквідації надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру, надання військової допомоги іншим державам, а також брати участь у міжнародному військовому співробітництві, міжнародних антитерористичних, антипіратських та інших міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки на підставі міжнародних договорів України та в порядку і на умовах, визначених законодавством України.

Умова могутності держави — це розвиток національних Збройних сил та інших військових формувань.

Гарантом національної безпеки України виступають боєздатні Збройні сили (ЗС), побудовані за принципом оборонної достатності, які є необхідним атрибутом держави. Вони виконують найголовнішу функцію — захисну.

Стаття 17. Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього українського народу.

У статті 65 Конституції вказано, що «захист Вітчизни, незалежності й територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України».

Збройні сили України — військове формування, на яке відповідно до Конституції України покладаються завдання з оборони України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності.

Збройні сили України забезпечують стримування збройної агресії проти України та відсіч їй, охорону повітряного простору держави та підводного простору у межах територіального моря України а також беруть участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом.

З'єднання, військові частини і підрозділи Збройних сил України відповідно до закону можуть залучатися до здійснення заходів правового режиму воєнного і надзвичайного стану, боротьби з тероризмом і піратством, посилення охорони державного кордону, суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні і континентального шельфу України та їх правового оформлення, протидії незаконним перевезенням зброї, наркотичних засобів та психотропних речовин, ліквідації надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру, надання військової допомоги іншим державам, а також брати участь у міжнародному військовому співробітництві, міжнародних антитерористичних, антипіратських та інших міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки на підставі міжнародних договорів України та в порядку і на умовах, визначених законодавством України.

5. Заходи безпеки під час проведення уроків захисту Вітчизни.

Інструкція №

первинного інструктажу з безпеки життєдіяльності учнів під час занять «Захист України»

Загальне положення.

Кабінет створений та обладнаний для викладання предмету «Захист Вітчизни». Безпека учнів під час занять з предмета забезпечується постійним, суворим і неухильним дотриманням вимог визначених заходів безпеки, вимог статутів, настанов.

Перед початком занять.

Учні повинні приходити на заняття предмета «Захист Вітчизни» без запізнь, підготовленими, з виконаними завданнями, притримуючись відповідного стилю одягу. Засоби мобільного зв'язку необхідно вимикати перед початком уроку.

Під час занять.

На робочих місцях учнів повинні знаходитись - щоденники, зошити, підручники, ручки, лінійки.

Заборонено: приносити на заняття сторонні предмети - ріжучі, колючі, вибухо- та пожежо-небезпечні; без дозволу вчителя брати, розбирати наочні та технічні засоби навчання - макети стрілецької зброї, навчальні гранати, міни, засоби індивідуального захисту, прилади радіаційного та хімічного спостереження. Категорично заборонено приносити на заняття зброю та боєприпаси. Виявлені в учнів сторонні предмети підлягають негайному вилученню та здачі вчителю.

По закінченню занять.

Призначені чергові з учнівського складу повинні прибрати навчальний кабінет, провітрити його, за дорученням вчителя зібрати та скласти підручники, наочні та технічні засоби навчання. Іншим учням заборонено на перервах або після занять знаходитись без дозволу вчителя у кабінеті.

7. Закріплення вивченого матеріалу.

1. Яке головне призначення Збройних сил України та інших військових формувань?
2. Які є головні об'єкти національної безпеки?
3. Які ви можете назвати ключові моменти формування ЗС України?
4. Коли розпочався новітній етап розвитку Збройні сили України?
5. Що, на вашу думку, стало причиною нинішніх подій на Сході?
6. Якими, на вашу думку, повинні бути головні вимоги щодо оцінювання з предмета?

8. Підсумки уроку.

1. Оголошення оцінок; зауваження; рекомендації; відповіді вчителя на запитання та уточнення учнів.

9. Домашнє завдання

1. Опрацювати відповідний матеріал підручника, Конституцію України, Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу».
2. Підготувати презентацію на тему: **«Видатні постаті, пов'язані з українським державотворенням».**
3. Підготувати інформацію про військовий обов'язок і військову службу у інших країнах.
4. Вивчити правила військової ввічливості, поведінки та військового вітання.